



DENGE Pansiyon & Restaurant

Datça'ya yolunuz düşmüşse; merkezin kalbinde temiz ve rahat kullanımlı bir **pansiyon**, leziz balık ve kebab çeşitlerinin özenle servis edildiği bir **restaurant** sizleri bekliyor...

0506 984 96 54

denge.restaurant.pansiyon

İskele Mah. Ambarcı Cad. 15/A



Solucan

YIL: 3 • SAYI: 39 • FİYAT: 1,00 • 01.05.2023

Kendini Dergi Sanan Aylık Gazete



Yaşasın
1 MAYIS

ICONIC
İnşaat ve Gayrimenkul

Ofisimize
Bekliyoruz!

İskele Mah. Balıkcıhisar Sk. No: 5/1 Datça
iconicinsaat@gmail.com 0532 281 92 04

Su Ayak İzi



Dyt. Canan KAPLAN
Yazısı Sayfa 5'te

Yazar M. Özgür MUTLU:

**“Bir sanat eseri yaratmanın
çıkış noktası
elbette
hayal etmek,
düşlemektir”**



Özgür BASUT'un Söyleşisi 3'te

Nesri TUNA

DADYA İNŞAAT

YURT BAY SERAMİK

İskele Mah. Ahmet Taner Kısıralı Cad. No: 28/B Datça/Muğla
0532 712 01 92 0532 502 66 04 dadyainsaat

Örselenmiş Özne



İdris EROĞLU Yazdı 7'de

Devlet mi vurdu, deprem mi?



Ayhan VAROL Yazdı 2'de

İnandığımız Değerler



Ayten K. KONCI Yazdı 4'te



İÇİNDEKİLER



Özgür BASUT 2'de



İdris KENÇ 4'te



Gamze AKGÜN 6'da

Seçim ve Seçmen...

Özgür BASUT

ozgurbasut@gmail.com



Seçim sürecinde ülke. Bu yazı sizlerle buluştuğunda 13 gün gibi kısa bir süre kalmış olacak iktidarı ve muhalefeti ile "milat" olarak adlandırılan seçime.

Her seçimin klasiği olan 'vaatler', umut kelebekleri gibi rengarenk uçuşuyor. İnsan 'farklı' ideolojilerden partilerin bu seçim vaatlerini dinleyince, harikalar diyarındaymış hissine kapılıyor.

Hem trajikomik hem de heyecan verici bu seçim süreci. Öyle ki 20 yılı aşkın süredir ülkeyi yönetenler, iyiye güzele dair yapacağımız edeceğimiz vaatlerini birbiri ardına sıralıyor. Bunları dinleyince insanda ilk defa iktidara gelmek istedikleri hissi oluşuyor. Öncekilerin yapamadıklarını yapmak ya da yanlış yaptıklarını doğru bir zemine oturtma arzuları alabildiğine 'heyecan' ve 'umut!' verici. Ve bu vaatleri karşısında, bu seçime dek ülkeyi yönetenlere ağız dolusu 'yuh' olsun diyesim geliyor.

Bak neler neler yapılabiliyormuş, neden yapmadınız? Beceriksizliğinizde boğulun emi...

Ama yok; aslında yapacaklarından değil, toplum olarak unutacağımızı çok iyi bildiklerinden, laf ola beri gele savuruyorlar

vaatleri.

Çünkü unutuyoruz. Bundandır ki bu ülke insanın hayatı hep kendini tekrar etmekle geçiyor. Bugün ver yansın ettiğimiz hayat pahalılığından tutun, temel hak ve özgürlüklerin ihlaline kadar olan hiçbir şey bu ülke insanı için yeni değil.

Sevgi ile andığım Kemal Sunal filmlerini hatırlayın. Geçim derdi ana fikrini oluşturuyor izlemekten bıkmadığımız o filmlerin.

Yani neymiş; pervasızlık artsa da kimi dönemlerde, vatandaşın yaşadıkları hep aynı.

O nedenledir ki, bu seçim arifesinde, daha öncekilerde olduğu gibi daha iyi bir yaşama dair söylemler birbiriyle yarışıyor.

Oysa sorun başka yerde. Ve o sorunun çözümü de iktidara göre şekil değiştirmeyen kalıcı, kim gelirse gelsin uyacağı köklü bir sistem değişikliğinde saklı.

Bu perspektifle baktığımızda, iktidarda olup yeniden iktidara talip olanlar da muhalefetten iktidara geçiş yapmak isteyenlerin de vaatlerinde yarının değişeceğine dair bir umut yok. Hadi mevcut iktidar bunca yıldır yaptıklarıyla, vizyonu ve vs. ortada. Ama muhalefet de kendi varlığını ve taleplerini

mevcut iktidara göre konumlandırmakta. Sorunun kaynağına dair kimsenin bir şey dediği yok. Diyenlerin de seslerinin duyulmaması için görünen, görünmeyen güçlü bir ambargo var. Açıkçası halkın da bu doğrularla pek ilgili olduğu söylenemez. En azından ben böyle görüyorum.

Seçimden seçime hatırlanan bir halkın, onlar adına ülke işlerini yürütmeleri için seçtikleri kişilerin, seçildikten sonra onlara patronluk yapıp, parmak sallama geleneğinin sürdürücüleri olacaklarını unutuyor ve daha da kötüsü bunu normalleştirip, kabulleniyor.

Bundan kurtulmanın yolu, yani sağlıklı seçim ve güvenilir iktidarların hayat bulması için bilinçli seçmen gerek. Parti fanatizminden kurtulmuş, geleceğe dair fikri olan, kendi yaşam standartlarının farkında olan ve bunları kararlılıkla savunan bir seçmenden bahsediyorum.

Böylesi bir seçmen potansiyelinin tercihi sonucu oluşacak olan iktidarın, halkın yararına olmayan işlere bulaşma olasılığı son derece düşük olur. Veleve ki oldu, iktidarını sürdürme şansı kalmaz.

Böylesi bir refleksin bu seçimlerde hayat bulması temenisıyla...



TERSPENCERE

Devlet mi vurdu, deprem mi?

Ayhan VAROL | aragondovme

Kesif bir acıdır bu. Her yanının jilette doğranmış acısı gibi. Tahayyül. Üstüme çöken moloz darbelerine yapıştım. Kibir ve kudret minaresine çivilenmiş küfürlü ağız. Eylemleriyle, pörtlemiş gözleriyle, hırsını kana bulayarak, ötekine düşman, zebani gibi hayatların üzerine çöktü. İlğine kadar emecek sanki. Hırsını kana yazmış nemrut yüzüyle, öfkesiyle abanıyor.

Vebalin isyana mecal bırakmayan fütursuz salyaları dökülüyor her yerden. Çok ölüm. Daha çok ölüm. Çok fazla ölüm. Az olsa ne değişecek? Merhamet kendini gizlediği yerden çıkar mı? Vicdan askıdan inecek mi? Şuursuzca temsilci seçtiklerimiz, yükseklere aşağı bakmayacak kadar kibirli parazitler dehlizinde yürümektedir. Köhne beyin. Hilebaz guruh. Ervahı dipsiz harami.

Devrildi korunaklarımız, yok yere demiyorum... hesaplı sanki. Azaldık, azalttılar. Bile-isteye sanki. Rantın tükendiği noktaya gelmişti yapılaşma sanki. Yeniden yapılaşma, yeniden rant, yeniden inşa süreci ve yeniden yeni bir rant. O yüzden mi erken incediler zezelenin tarumar ettiği halkın yanına? O yüzden belki, enkaz kaldırmaya başladılar hemen daha sağ canlar varken toprak altında. Enkazı kaldıracak firmalar hazır, belliydi. Yeni inşaatlar planlanmıştı hemencecik. Yeni inşaatların kim ve hangi firmalar arasında pay edildiği dolanıyordu görsel, sosyal medyalar. Depremi bir rant piyasası olarak görmek hangi aklın vicdanı, hangi merhametin cehennemiydi? Ardından yeni rantlar, yeni paralar. Fazla, daha fazla.

Deprem vergisi dahil bugüne kadar ödediğimiz hangi verginin yararını gördük yurttaş olarak. Vergini veriyorsun, sana senin verginle tanzim edilmiş, yurttaşların yardımıyla oluşturulmuş envanterleri yine sana parayla satıyorlar. Senden ve seninle ilgili olan her şeyi envantere dönüştürüp tekrar sana parayla satıyorlar. Devlet gereksiz diyor ama, olan devlet de sanki böyle olmamalı.

Zelzele her şehrin tarihiyle birlikte sarstı bizi. Adıyaman zezelenin dışında neyin bedelini ödemek zorundaydı? Bu kadar mı ıssız, sessiz ve görünmezdi? Öteki miydi yoksa o da? Hatay'da, canlar daha yıkım altındayken, apar topar enkaz kaldırma emrini hangi devlet verdi? Kimin şahsi meselesiydi de daha enkazlar dururken inşa planı gündeme girdi? Antep, Antep olalı bunca ağlamadı. Ne demişti o depreme: "yardım yok, devlet yok, belediye yok, ekmek yok". Bir tek ölüm var. Devlet buydu belki de. Ölüm var. Maraş yerle yeksan, enkaz altında kalmış ölen kızın elini bırakmayan fotoğraf kaldı dünyaya, devletin depreminde, depremin devletinden geriye.

Acısını ispat etmek zorunda bırakılan bir insanın yüreği, yaşamaya utanan bir babanın göz yaşları, yasını enkaza diktığı gözlerinin arkasında bırakan annenin çaresiz elleri, onları "kader" diyerek bu halde bırakanlara karşı tutulmuş bir defter olabilsen eğer, kötürüm ve cehennem harfler doldururdu bütün yapıları. Evinin enkazı mezara dönüşmüş olan insanın içini ne bilir müstebit.

İnsanlığımdan, görece güvenli ve sıcak bir evde oluşumdan, rahatlığımdan utandığım günler. Günlerce süren uykusuzluğun yol açtığı derin üzüntü, yoğun endişeler ve huzursuzlukla artık yemek yemeye bile hakkım yokmuş gibi geliyor..



Suçu hissediyorum kendimi aldığım her nefeste.

Enkaz akşamlarında molozlardan arta kalan soğuk hava kimin kalbini ısırmıyor ki... ağzını beylik atasözleriyle doldurup her cümlesinde dili ağzına dolanan haysiyet yoksunu zat, küfrü aczin içinden çıkılacak yolmuş gibi gören tiran. Yüreğini cüzdanına yerleştirmiş tiran yandaşları, her biri tirandan daha tiran yarının gemiyi terkedenleri.

Herhangi bir bahane ile tiranlığa bir biçimde boyun eğen halk, ayaklanma alışkanlığını, içgüdüünü yitirir. Bununla kalmayıp özgürlük duygusunu da kaybeder. Bir kez yitirildi mi bunlar koşulların zorlamasıyla değil, özünde kölelerden oluşan bir halk haline gelir.

"Halk, hükümetinden korktuğu zaman tiranlık; hükümet, halkından korktuğu vakit özgürlük vardır."

Thomas Jefferson

Yazar M. Özgür MUTLU:

“Bir sanat eseri yaratmanın çıkış noktası elbette hayal etmek, düşlemektir”



Bu başlı başına uzun bir konu belki ama öykü ve roman yazarlarına dair hep merak ettiğim bir durum bu; sizlerin nasıl bir hayal dünyası var? Bir yazar olarak bu yazma serüveni nasıl oluyor, nasıl başlıyor?

Herhangi bir sanat eseri yaratmanın çıkış noktası elbette hayal etmek, düşlemek. Başta sanatçının zihninde beliren bir fikrin nüvesi olmasa şimdiki yapay zeka motorları gibi birilerinin gelip kulağımıza “bana şunun hakkında bir öykü yaz” demesini beklerdik ki yaratıcılık bu değil. Fakat hayal dünyası zengin olan herkes sanatçıdır diyemiyoruz. Bunun için o hayali ya da fikri özgün şekilde ifade edebilmenin yollarını bulmak gerekiyor. Dahası kendi alanında okumak, kafa yormak, sayısız başarısız deneme yapmak ve hem inatçı hem tutkulu olmak şart. Ben yazmaya okuyarak başladım. Mektup yazdım, defterlerime melankoliyle iç döktüm. Zamanla kendi kendime konuşmak yerine hikayelerimi başkalarına anlatmayı seçtim ve bundan büyük keyif duydum. Her yazar farklı yollardan geçmiştir ama sanırım hepsinin ortaklaştığı nokta, hiçbir şeyin bir anda ve kolay olmadığı.

İlk olarak öykü kitaplarınızla tanıdık sizi ve Van Gölü Ekspresi kitabınız ile 2011 Yaşar Nabi Nayır Gençlik ödülüne layık görüldünüz. İlk kitapta bu başarıyı yakalamış olmak nasıl hissettirdi?

Özgüvenimi zirveye çıkardı tabii. Ama bir yandan da korkuttu. İyi bir başlangıç her zaman iyi sonuçlar doğurmuyor. Uzun süre sırtımda ağır bir yük gibi hissettim; devam edebilecek miyim, daha iyi öyküler yazabilecek miyim diye sordum hep. Bu his hem diken üstünde tuttu beni hem de daha çok çalışmaya zorladı ilk zamanlar. Şimdi baktığımda ödülün bu yana geçen zamanı iyi değerlendirdiğimi düşünüyorum. Ödülün en iyi tarafı da tabii ilk kitabımın Varlık Yayınları’ndan basılmasını sağlaması oldu.

Geçtiğimiz ay Güzel Seferlerin Süvarisi isimli romanınız yayımlandı. Öyküden romana geçmeye nasıl karar verdiniz? Romanınız üzerine neler söylemek istersiniz?

Böyle bir karar söz konusu değil. Öykü ve roman apayrı edebi türler, yazım ve anlatım bakımından birbirlerine benzemiyorlar. Bir hikâyeyi nasıl anlatmak istediğinizle ya da hikayenizi hangi yazınsal türde daha iyi anlatabileceğiniz ile ilgili bir tercih bu. Güzel Seferlerin Süvarisi; 1942 yılında Nazi Almanyası’nda inşa edilip, önce İngiltere’ye sonra da Türkiye’ye geçmiş, ülkemiz tarihinde önemli olayların öznesi olmuş bir gemi olan Sismik-1’in izinden gidiyor. Onun hikayesini öykü olarak da yazabilirdim ama bambaşka olurdu, istediğim bu değildi, beni tatmin etmeyecekti. Deniz ve gemiler, sanat tarihi ve mitoloji vb. pek çok alanda okuma yaptım, detaylı bir gazete arşiv taraması gerçekleştirdim. Kısacası hikayesine tutuldum. Ortaya bu roman çıktı. Bundan sonra öykü yazmaya da devam edeceğim, çalıştığım romanlar da var.

Peki Datça’ya yerleşme fikri nasıl oluştu? Bir yazar olarak Datça’da yaşamının yazılarınıza etkisi oldu mu?

2002 yılında edebiyatla uğraşan bir üniversite öğrencisiyken Can Yücel adına düzenlenen Can Şenliği’ne katılmak için Datça’ya geldim ilk kez. Aklımdan bir daha çıkmadı. Sonraki seneler gelmeyi sürdürdüm, fırsat buldukça tatillerde yolumu Datça’ya düşürdüm. Büyükşehirdeki stresli iş hayatımızın bir anında gelişen bir fikirle Datça’da yaşayabileceğimizi hayal ettik. Şansımız da yaver gidine kendi isteğimizle taşı tarağı toplayıp buraya



M. ÖZGÜR MUTLU, 1981 Manisa doğumlu. Lisans ve yüksek lisans öğrenimini ODTÜ Jeoloji Mühendisliği Bölümü’nde tamamladı. 2011 Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödülü’nün öykü dalında sahibi oldu. Datça’da yaşıyor.

Kitapları

Van Gölü Ekspresi (Öykü- Varlık Yayınları, 2011), Karton Ev (Öykü- Notabene Yayınları, 2016), Dünyanın Çivisi (Öykü- Sel Yayınları, 2018), Dönme Dolap Düşleri (Öykü- Sel Yayınları, 2021), Güzel Seferlerin Süvarisi (Roman- Öykü- Sel Yayınları, 2023)

geldik, yaşamak için. Bizim için doğru bir karardı ki hala buradayız ve Datça’da yaşamaktan mutluyuz. Yaşanan yerin üretmeye elbette çok etkisi var. Datça’da zaman şehir hayatına göre daha bol, sessizliğe ve kendimize daha çok vakit ayırabiliyoruz. Öykü getiren, kulağına hikaye fısıldayan kalabalık ise yok.

Burada da edebiyat, kültür ve sanata dair önemli çalışmalarda yer aldığınızı biliyoruz. Bu anlamda Datça’daki yaşamınıza dair neler söylemek istersiniz?

Uzun zamandır Datça Kültür Sanat Dayanışması adı altında gönüllü, kar amacı gütmeyen Datça’da kültürel ve sanatsal etkinlikler örgütleyen bir topluluğun içindeyim. Elimden geldiğince katkı vermeye çalışıyorum. Dayanışmanın gücüne inanıyoruz, birlikte değer yaratmanın keyfini biliyoruz, topluma ve yaşadığımız şehre karşı kendimizi sorumlu hissediyoruz, yaşadığımız çağın ve dönemin çarpık, ucube düzenine karşı dururken iyiden ve güzelden yana tavır alıyoruz. Herkesin yapabileceği bir şey ve çok şey var. Yaşadığımız yeri ve hayatı daha güzel, daha anlamlı, daha özgür kılmaksa mesele, sanatla da olur bilimle de, kalemle de olur çapayla da, sergi salonunda da olur meydanlarda da, hepimizin yapabileceği bir şeyler olur. Benim çabam da bu yönde.

Sizi gazetemizde konuk etmekten büyük mutluluk duyduğumuzu bilmenizi isteriz. Sizin son olarak eklemek istedikleriniz var mı?

Ben de çok mutlu oldum, teşekkür ederim.

Söyleşi: Özgür Basut



İnandığımız Değerler

Ayten Kubilay KONCI



Bir çoğumuz malesef ki değerlerimizin farkında olmadan yaşıyoruz. Neyi neden yaptığımızı bilmiyoruz. Yalnızca yapmamız gerektiğini hissediyoruz. Halbuki hem kendimizin hem de başkalarının değerleri ile ilgili farkındalığımızın olması hayata bakışımızı çok farklı bir noktaya taşıyabilir.

Değerler çoğunlukla tek kelime ile ifade edilebilirler. Örneğin: özgürlük, adalet, dürüstlük, sadakat, şefkat, saygı vb...

İnsan doğası gereği sorgulama algısına sahiptir. Ancak bir birey dünyaya geldiği zaman doğduğu aile, yetiştirildiği kültürel çevre yapısı ve yaşadığı coğrafyanın sistemsel yönetiminin eğitimi insanların sorgulama yeteneğine etkendir.

Kişi kendini değerlendiremezse, onu sosyal hayatında bekleyen zorlukları ancak kendisinin iyi veya kötü tarafını bilmesinden geçer. İnsanın en büyük ilişkisi kendisiyle olan ilişkisidir.

Bunları maddelere ayırdığımızda;

- Öz saygı
- Öz bilinç
- Öz güven
- Öz şefkat olarak sıralayabiliriz.

Öz Saygı; Bireylerin kendilerini değerlendirme sonucunda, kendisiyle ilgili geliştirdiği tutumların, olumlu- olumsuz halidir. Öz saygımızın etkilendiği faktörlerin başında; 'Genetiklik Yaşam

Deneyimleri, Sağlık, Sosyal koşullar, Düşünceler' gibi faktörlerin olduğunu bilmek ve özsaygımızı test edebilir ve de geliştirebiliriz. Bu tür insanlar ilgilerini göstermekten, deneyimlerini, fikirlerini ve düşüncelerini tartışmaktan korkmayan; hem sosyal hem de kişisel olarak özgüvenli kişilerdir.

Öz Bilinç; Kişinin kendini tanıması, kendinin güçlü ve zayıf taraflarının farkında olması, kendini değerlendirmesidir.

Öz Bilinç aynı zamanda kişiye özgüdür. Bireyin kendi aynasıdır, aynasına baktığı zaman kendisini ehlileştirir, olgunlaştırır. Hayatında edindiği deneyimlerle ve akıl yoluyla inşaa ettiği dünyasına ve kendisine özgü manevi bir evrene sabip olur.

Öz Güven; İçsel bir özellik olan özgüven hayatın mutlu, iyi ve dengeli sürdürülmesi için çok önemlidir.

Genellikle benliğin kendisine dair duyduğu düşüncedir.

- Doğru adımlar atmak ve kendi potansiyelinin farkına varması.

- Kendisiyle barışık olması.
- Bol bol okuyup, araştırması.
- Düzenli bir işte çalışması.

Bunların yanı sıra, meslek sahibi olmak ve büyük başarıları elde etmekte öz güven kazandırır.

Öz Şefkat; Diğer insanların acılarını empatik, duyarlı ve sevecen bir biçimde karşılayabilme, bu acıları herkesin yaşayabileceği bir deneyim olarak görebilme, diğerlerinin acılarını kabul edebilme ve bu acıları yatıştırma isteği duyabilme durumudur.

- Acı ve zor deneyimlerle uygun bir biçimde yaşamının etkili bir yoludur.

- Hayatımızda işler yolunda gitmediğinde, kendi kendimizi yatıştırma gücüdür.

- Kendimizi korumadır.

- İhtiyaçlarımızı karşılama ve kendimizi motive etme kapasitesini de içerir.

- Kendimiz olmamız sağlayan bir güçtür.

Olumsuz düşünce ve duyguları sevgi dolu, iyi olma halini destekleyen mevcudiyet halidir.

Sorgulanınca açığa çıkacak gerçekler insanı mutsuz eder. İnsan ise varoluşsal olarak mutsuzluktan kaçmaya proganmıştır.

Hayat inandığımız değerler uğruna gösterdiğimiz çabadır...

İdris KENÇ

idriskenc@gmail.com



Yurtdışında kalmak mı yoksa dönmek mi?

Yurt dışında yaşayan herkes bir noktada bu soruyla boğuşmak zorunda kalmıştır. Bu, kendi ülkeleri dışında yaşayan ve eve gitmeye ya da bulundukları yerde kalmaya karar vermeye çalışanlar tarafından sık sık dile getirilen bir endişe, ikilemdir.

Eşe dosta olası seçeneklerin artılarını ve eksilerini, şu anda yaşadıkları ülkedeki yaşamın hayal kırıklıklarını ve eve dönmekten korktukları yaşam kısımlarını listelediklerinde, derin bir empati duygusu beklerler. Yurt dışında yaşayan göçmenler olarak ben dahil kalmakla doğru kararı verip vermediklerini tartışıp dururlar. Yurt dışında yaşamak için çok şey feda etmiş gibi ama yine de mutlu değiliz. Bu mutsuzluğun ülke ve aile özlemi gibi sığ bir sebeple ilintili olmadığını keskin hatlarla ifade edeyim.

Söylemeye gerek yok, eve gitme kararı vermenin bunaltıcı ve kafa karıştırıcı bir süreç olabileceğini ilk elden bilenlerdenim.

Yurtdışına taşınan birçok insan gibi ben de on yedi yıl gibi uzun bir zaman diliminden sonra edindiğim deneyime dayanarak bunu yapmaya karar verdiğimde herkes ama herkes olumsuz anlamda sert tepki verdiler.

Çünkü herkes, yurtdışındayken genelde sosyal medyada paylaşılan maceralar nedeniyle birçoklarının ağzının suyunu akıtmasına neden olan resimlerle, büyüleyici hikayeleri olan insanlarla ve hikayelerin cereyan ettiği mekanların cazibesiyle değerlendiriyorlar. Tabi bu durumun oluşması yurtdışında yaşayan bizlerin düşüncesizliği.

Bir kaç yabancı ülkede yaşamının verdiği deneyim bana her zaman yönümün yuvaya dönük olması gerektiğini öğretmişti. Bu yüzden kendimde, dünyanın neresine gidersem gideyim yanımda götürebileceğim bir "yuva" duygusu bulmak için kendimle olan ilişkim üzerinde çalışmaya başladım.

Yurtdışına taşınmak kaygan bir yokuş olabilir. Genellikle bu evden ayrılma kararı, dünyayı yeterince uzun süre ararsanız, yolculuğunuz sırasında mutlulukla karşılaşıp karşılanmadığınızı inancından gelir. Ama acı, dünyanın neresinde olursanız olun, hayatın kaçınılmaz bir parçasıdır ve eğer acı ya da mutsuzluğun, yaşamayı seçtiğiniz yerle ilgili bir hata yaptığınızın işaretleri olduğuna inanıyorsanız, o zaman kendinizi bir hiç için hazırlamış olursunuz. En acımasız da attığınız taşın ırkıtıldığı kuşa değmediğiyle karşılaştığınızda gerçekleşir.

İşte bu yüzden üzüntü, yalnızlık ve acı dalgalarını aşabilmenin sırrı, kendi içinizde bir "çapa" bulundurmanızdır. Bu çapa; mantık ve realiteyle örülmüş bir sorgulama mekanizmasıdır. Gerçekten, dünyanın neresinde olursanız olun buna ihtiyacınız olduğuna inanıyorum, ancak evde yaşıyorsanız, günlük hayatın aşinalığını ve çevrenizdeki insanların tutarlılığını sizi demirlemek için yeterli sanabilirsiniz.

Birkaç ay önce bu fikrimi paylaştığım çok yakın bir büyüğüm kendi yaşadığı ülkeden bakarak yurtdışında her şeyin mükemmel olduğunu düşünmesiyle beni dumura uğratmıştı. Bu düşünce bana "çimler diğer tarafta daha yeşildir" zihniyetini benimseyenlerle ilgili okuduğum bir makaleyi hatırlattı. Yazar, bunun yerine "çim nereye sularsan yeşillenir" felsefesini benimsememiz gerektiğini söyleyerek sözlerini bitiren bir makaleydi. Ve koşullar şayet uygun değilse taşıma suyla çimlerin yeşillenemeyeceğini salık veren bir makaleydi.

Yurtdışında yaşayanların birçoğunun kendileri için hangi yerin daha iyi olacağına, hangi yerin onları daha mutlu edeceğine karar verme karmaşasını karıştırdığını biliyoruz ve bana göre ben dahil herkesin şuna dikkat etmesi gerekiyor; ister yurtdışında kalsınlar, isterlerse ülkeye dönüş yapsınlar hiç farketmez çimlerin yerşemesi için sulama kovalarını yanlarına almak zorunda kalacaklar. Bu, mutlu ve huzurlu olmak mekanla alakalı değil koşulların iyi ya da kötü- yeterli ya da yetersiz olması ile alakalıdır. Ülkeleri kıyaslamak yerine koşulları kıyaslamak gerekiyor.



Düşüncelerden süzülenler



"Havaya atılan bir taş düşünebilseydi kendi isteğiyle yere düştüğünü sanırdı."

Baruch Spinoza

"Hayat, yaşantı aramak değil, kendimizi aramaktır."



Cesare Pavese

"Eser ve performans düzeylerinde bunu umursamamazlık edemem, diyeceğiniz sınır üstleri var mıdır?"



Hakan Han

"Bir milletin ahlakı dişleri gibidir. Çürüdüğü nispette acısını hisseder."



Bernard Shaw



"Politika ve ahlakı farklı ele alanlar, her ikisini de asla anlayamazlar."

J. J. Rousseau

"Yolsuzluk fahişelikten daha kötüdür. Fahişelik bir tek bireyin ahlakının bozulmasıdır, oysa yolsuzluk tüm toplumun ahlakını tehlikeye düşürür."



Karl Kraus

Bunları biliyor muydunuz?



Antibiyotikler virüsler üzerinde etkili değildir. Antibiyotikler sadece vücudunuzdaki bakterileri öldürür ve virüsün sebep olduğu grip, nezle gibi hastalıklarda etkisizdirler. Üstelik yanlış kullanımda vücuda sebep olduğu zarar faydasından kat be kat fazla olabilir.

Ördeklere ekmek atmak bilakis tehlikeli bir davranıştır. Su kuşlarını doğal beslenme alışkanlıklarından yabancı bir maddeyle beslemek, her ne kadar bu masum görünen ekmek de olsa, vücutlarındaki sindirime yararlı bakterileri zedeliyor, göç yollarını şaşımalarına bile sebep oluyor.



Eğer bir aspirinin kalp krizi sırasında işe yaramasını istiyorsanız, onu çiğnemelisiniz. Aspirin, kan pıhtılarını oluşturan plateletlerin oluşmasını önler. Çiğnendiğinde daha hızlı çalışır. Bunun sebebi aspirini çiğnediğinizde anti-platelet efektin sindirim sürecine uğramadan direkt olarak ağızdaki kan damarlarına karışmasıdır.



İçişleri Bakanlığı: "Telefonda kendisini polis, asker, savcı olarak tanıtıp, ADINIZ FETÖ/PDY vb. TERÖR ÖRGÜTÜ SORUŞTURMASINA KARIŞTI diyerek para ve altın isteyenlere inanmayın."



Örselenmiş Özne

İdris EROĞLU

Özne ya da fail olmak insan için bir yük, olgunlaşma, farkındalık, bilen, daha özcesi kim olduğunun derdinde olanın tarihidir.

Platon'da özne filozof iken, Ortaçağ'da filozofun yerini Tanrı alır. Yeniçağ'da genel bir insan kavramı özne statüsüne yükselir. Descartes "cogito" kavramıyla kendi varlığının bilincinde olan özneyi düşün dünyasına sokar, Hegel'de ise metafizik bir geist, tarihin ve toplumun yapıcısı anlamında özne haline gelir. Oysa Marx ve Marksizm için tarihin öznesi, çağımız itibarıyla proletaryadan başkası değildir. Marksist teori, insan merkezli (antroposantrik) bir felsefe olmakla birlikte buradaki insanı ekonomik ve sosyal koşullarla bağlantılı olarak ele almaktadır. Marx'ın ve Marksizmin sözünü ettiği "insan teki" özü itibarıyla toplumdur. İnsan ve toplum, Hegel'in jargonuyla söylenirse "ayrımında özdeş" kavramlardır.

Dilbilgisi terimi olarak özne; bir tümcede bildirilen eylemi yapan ya da yüklem bildirdiği durumu üzerine alan kimseyi ya da şeyi belirten sözcük ya da sözcük öbeği olarak tanımlanırken, felsefe terimi olarak özne; bilinci, sezgisi, düşün gücü olan, bilmeye yönelen ama kendisi bilgi nesnesi olmayan varlıktır.

Foucault'ya göre ise, iktidar özgür özneler ya da bireyler üzerine uygulanır, yani özgürcesine eylemde bulunmayan insanların, bireylerin ya da öznelerin olmadığı yerde iktidardan söz etmek anlamsızdır.

Görülen o ki özne olmak hem zor hem de zahmetli bir durum. Özne olmak yetmiyor, Foucault'un ifadesinden hareket edersek aynı zamanda özgür özne olmakta gerekiyor. Peki özgür olamayan ya da özgürleşme yolunda güçlüklerle karşılaşan özne de nasıl bir bozulma ortaya çıkıyor. Aksu Bora, "Sıcak Aile Ortamı Demokratikleşme Sürecinde Kadın ve Erkekler" konulu alan araştırmasında bunu "öznenin örselenmesi" diye tanımlıyor*.

Peki öznenin örselenmesi nasıl gerçekleşiyor ve örselenmiş öznenin davranış kalıpları duygu durumu bize ne ifade ediyor. Öncelikle öznenin örselenmesine bakalım.

Öznenin örselenmesi fiili şiddetle, özel ve kamusal alanına müdahale edilerek gerçekleşmekte. Bu durum örselenmiş öznenin, özel alan ile kamusal alanı karıştırmasına "özgürlük" talebini kendinden bağımsız bir zeminde aramasına neden olmaktadır.

İkinci örselenme; engelleme ve baskı da şiddet kadar belirleyicidir. Engellenmiş ve bastırılmış

duygular, istemler öznenin örselenmesine yol açarak kişiliğinden bağımsız kadınlık ve erkeklik halleri üzerinden tanımlamalara kaymaktadır. Erkeğin ve kadının kendinde soyut olarak tanımladığı erkeklik ve kadınlık halleri onları silikleştirerek dışsal bir genellemeyi doğurur.

Şiddetin sistem kaynaklı (zor baskı ve ideolojik aygıtlar*Althusser) ve aile içi olmak üzere iki çeşidi varken, özellikle baskı ve engelleme daha çok aile içinde gerçekleşmekte. Bu evleneceği eşin seçiminden, giyilecek kıyafete, gidilecek okuldan, dinlenecek müziğe kadar her şeyi belirler.

Devlet kaynaklı baskı, engelleme ve şiddete karşı toplumsal politik dil geliştirilebiliyor ancak çok istisna durumlar ve yerler dışında aile içine engelleme ve baskıya benzer bir karşı duruş oluşmuyor.

Örselenmiş özne ortaya çıkan en büyük kayıp özgüven kaybıdır. Özgüvenini kaybetmiş özne mutsuz, umutsuz, kaygısı yüksek, kendinden memnun olmayan dolayısıyla geleceğe dair beklentilerini de örselenenin iznine ya da sınırına indirgemiş bir haldedir.

Üçüncü örselenme ise anlamın örselenmesidir. Anlamın örselenmesi öznenin hayata dair kurguladığı tüm paradigmasının yok olmasına sebep olduğu gibi zihinsel olarak yersiz yurtsuzlaştırmaktadır*. Yersiz yurtsuz zihin örselenmiş öznenin kendinden başlayarak tüm çevreye yabancılaşmasının önünü açmakta. Modernlik, muhafazakarlık, laiklik, dindarlık, cemaate dair ya da birey olma ekseninde anlam çerçeveleri yıkıldığı için birey "özgürleşmekten" ziyade yalıtılmış ve yalnızlaştırılmış halde ortada kalmaktadır.

Örselenmiş öznenin kendini ifade edebileceği alanlar, "sınıf, kimlik, din, yaşantı dünyası" oluşmadığı sürece yalnızlık ve yalıtılmışlık daha da derinleşmektedir. Bireyselleşmenin iddia edildiği gibi bireye özgürlük alanı yaratmaktan ziyade içine kapanık, yalnız, kişiliklere ortaya çıkarmaktadır. Yukarıda sayılan aidiyet alanları öznenin hareket edeceği kendini ifade edeceği zemini oluşturur. Tabii ki bireyin gelişmişlik düzeyi bu hareketin sınırlarını özgürleşme ya da teslimiyete doğru evrilebilir.

*"SICAK AİLE ORTAMI" DEMOKRATİKLEŞME SÜRECİNDE KADIN VE ERKEKLER
TESEV Yayınları
ISBN: 975-8112-60-0



DEVİRİM

İNŞAAT



Havuzlu VİLLA

Bu Emsalsiz Yaşam Alanını Kaçırmayın!

0546 476 23 04

Yaşam alanınıza hijyen ve estetik katar...



Yağmur Mermer

0507 921 02 04

OTUZ

Bar - Bistro - Dart

Kıyılarla buluşun...



Balıkçı sokağı girdiğinizde görmemeniz mümkün değil



Maceraya Davet: Norveç

Fatoş PUR | morvaliz.com



Durusu Çiftlik Evleri
Yardıbi Keçi Çiftliği

Doğal Kahvaltı

Keçi Peynirleri
Keçi Yoğurdu
Keçi Sütü
Keçi Loru

Hızırşah, 48900 Datça/Muğla
0531 222 65 14

Dünyanın en güzel ülkesi hangisi deseler bir yanda deniz, doğa ve fiyordların yarattığı muhteşem bir manzara; diğer yandan Vikinglerin hazineleri ve pek çok müze, sanat evi, galerileri, restoranları ile kültür, sanat ve lezzetin buluşma noktası ile Norveç'i sanırım listenin ilk sıralarına koymayı unutmamak lazım.

Özellikle de kış aylarında gökyüzünü inanılmaz renklere boyayan Kuzey Işıkları ile son yılların en gözde destinasyonlarından Norveç'in orijinal ismi 'Kuzey Yolu' anlamına gelen Nordweg. Refah seviyesinin en yüksek olduğu ancak turistler için de dünyanın en pahalı ülkelerinden biri.

Fiyordları süsleyen ve masallardan fırlamışçasına bir görüntü veren rengarenk evlerin sudaki yansımaları ile muhteşem görüntüler sunan ülke bir yandan da huzurun ve güvenin adresi. Suç oranının çok düşük olduğu ülkede, hoş görü, eşitlik, adalet ve özgürlük her yerde. Hatta bunun bir örneği olarak Norveç kralı V. Olav'ın toplu taşıma kullandığını ve bilet parasını cebinden ödediğini bile söylerler.

Girintili çıkıntılı fiyordlar, sadece çarpıcı manzaralar değil aynı zamanda macera severler için çeşitli aktiviteler de sunuyor. Yürüyüş, bisiklet, yaz aylarında rafting, kış aylarında kayak gibi pek çok seçenek mevcut. Bu arada kayak sporunun doğum yeri Norveç ve kayak anlamına gelen "ski" kelimesi Norveççe "odun parçası" anlamına geliyor.

Avrupa'nın en büyük buzulları ve fiyordlar, Avrupa'nın en güzel köylerine muhteşem bir arka fon oluşturuyorlar. Dünyanın en uzun fiyord olan Sognefjord ve Unesco'nun Dünya Mirası listesine aldığı Naroyfjord ise tek kelime ile görülmeye değer!

Doğal yaşamı gözlemlemek isterseniz balina izleme turları, ren geyiği safarisi, kuş gözlemciliği, huskylerle kızak gibi doğa ile iç içe olabileceğiniz pek çok imkan da sunuyor Norveç.

Safari etkinliklerini tur şirketleri düzenliyor ve 1000-1800 NOK arası ve etkinlikler 4-5 saat sürüyor. Balina safari ekim ve ocak ayları arasında olabilir ve katıl balinalar da dahil pek çok çeşidini görmek mümkündür.

Geyik safarisi sırasında Sami Kültürünü biraz turistik de olsa görmüş oluyorsunuz.

Başkent Oslo

Norveç'in başkenti Oslo hızla büyüyen bir metropol.

Mükemmel toplu taşıma araçları, yayalar öncelik tanıyan şehir planlaması ve yeşili gerçekten taahhüt eden gelişimiyle 2019 için Avrupa Yeşil Sermayesi olma şerefini kazanmış. Kent çok sayıda pastoral parka sahip ve merkezden sadece birkaç dakika uzaklıktaki Oslo fiyordlarının su yolları, adaları, Nordmarka'nın kayak pistleri ve ormanları ile adeta kutsanmış.

1049 yılında Kral Harald Hardrade tarafından kurulan Oslo fiyordunun bir zamanlar Viking gemileri ile dolu olduğundan şüphe yok. Tarih boyunca yaşadığı değişimlerin sonucunda bugün Kraliyet Sarayı, Parlamento Binası, Oslo Üniversitesi, Ulusal Tiyatro, Oslo Borsası gibi önemli simgeler ile popüler bir turizm noktası.

Bygdoy Yarımadası'nda Viking Gemileri ile deniz müzeleri, 200'den fazla heykelin sergilemesi ile 'Dünyanın En Büyük Heykel Parkı' ünvanını kazanan Vigeland Heykel Parkı, denize yansıyan görüntüsü ve modern mimarisiyle Opera Binası, Astrup Fearnley Müzesi, Oslo Katedrali, Nobel Barış Binası, bohem Grünerløkka mahallesi, 18. Yüzyılda yapılmış İskandinavya'ya özgü rengarenk çatılı küçük ahşap evlerleri ile Damstredet mahallesi ve Karl Johans Kapısı Caddesi Oslo gezilecek yerler listesinin başında geliyor.

Oslo, aynı zamanda her sene Nobel Barış Ödülü sahibini belirleyen komite çalışmalarına ev sahipliği yapan Nobel Enstitüsü'nü de içinde barındırıyor. 2005'te açılan Nobel Barış Merkezi, Alfred Nobel hakkında bilgilerin yer aldığı, geçici sergilerin ve konferansların da düzenlendiği bir kültür-sanat merkezi görevi görüyor.

Doğanın Mucizesi Kuzey Işıkları

İlk çağlardan itibaren insanların adını koyamadıkları, kah korkup, kah mutlu oldukları bir doğa harikası kuzey ışıkları, aslında sadece güneşteki patlamalar sırasında kopan parçacıkların dünyanın çekim etkisiyle atmosfere girip, oksijen ve nitrojen atomlarıyla çarpıştığından ortaya muazzam bir renk seli yaratması... Karşılaştığı atoma ve yüksekliğe göre de yeşil, kırmızı, mavi, mor gibi renkler alıyor.

Ancak açıklaması ne olursa olsun, gecenin karanlığında yıldızların altında tam bir görsel şölen, gerçek bir mucize...

DELFIN
S İ G O R T A

TAMAMLAYICI SAĞLIK SİGORTASIYLA
ÖZEL HASTANELERDE
ÜCRET ÖDEMEDEN
TEDAVİ OLABİLİRSİNİZ

YÜCELEN

Doğancan Kocaoğlu
0532 066 78 38